



## *Cimetière du Père-Lachaise*

KARL GRABAU

*Lyslevende, så mine øjne dugges,  
et dødt Paris på kirkegården står,  
det rejser sig i skyggerne fra bregnen,  
der for hver luftning som en vifte slår.*

*I tavse stene, skjult er tal og navne,  
af rust og vedbend næsten slettet ud,  
mon disse dulgte ord på marmorplader  
har rejst sig med en hvirvelvind mod Gud.*

*Det klukker under døsigne plataner,  
en kilde rinder under rosenflor,  
og når et ornament forvitret drysser,  
er det som blomsterstøv på flugt mod jord.*

*Beåndet er den muld, hvorpå jeg træder,  
æterisk er selv lerets våde skød,  
det er en flig af nære seklers himmel,  
der spændes ud for mig med rummets glød.*

*Skovduen kurrer, ruger nær ved bækken,  
hvor livet grønnes med sin barnetro,  
hvor Molière og La Fontaine må dele  
i Frankrigs hjerte paradises ro.*

Fig. 217. Molières og La Fontaine's grav på Père-Lachaise.  
Tegning af Helge Outze.